Ч. 74. Середа 12 (25) цьвітня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостквах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Парляментаризация міністерства.

Нині збирає ся Рада державна по довшій перерві на дальшу сесию. Ситуация, яку она застає, мабуть не змінила ся ані о волос від того часу, коли посли розійшли ся були на сьвяточні ферії, а ті переговори, які розпочав барон Ґавч по своїм повороті з Карльсбаду з проводирями партий, позістали мабуть також без успіху. А всеж-таки добре знати, як представляють собі теперішнє положенє ті, що стоять в близших і тіснійших зносинах з верховодячими кругами. Bohemia, орґан поступових Німців в Чехії, так пише:

Рада державна, котра збирає ся ві второк знову, знайде внутрішно політичну ситуацию, о скілько она дотичить реформи виборчої, не змінену. Хоч Поляки й вступили на дорогу переговорів з міністерством, то таки не можна поки що сподівати ся погодженя їх високо сягаючих жадань з тим, що їм предкладає міністерство. Та й в становищи властителів більших посілостий з обох сторін (ческої і німецкої) супротив правительства не настала ніяка зміна. Серед німецких партий став ся поклик до згоди, до спільної акциї сильнійший а почин, який подав бар. д'Ельверт в своїй послідній бесіді в Берні, щоби німецкі партиї заступали спільно свої жаданя супротив правительства, не впав мабуть на яловий ґрунт.

Але в звязи з реформою виборчою пішла знов бесіда про парляментаризацию. Правительству приписують намір, що оно покликанєм мужів з парляменту до свого кабінету хоче увільнити ся від трудностий положеня. Скоро переговори знов розпічнуть ся, то треба буде насамперед числити ся з точно такими самими трудностями, через які перед трома місяцями розбила ся акция парляментаризациї. Ба, трудности від того часу стали ще більші. Тоді реформа виборча що лиш почипала ся і ані Німці ані Чехи не могли тоді заявити ся против реформи виборчої, котрої подрібностий ще не знали. Але нині реформа виборча знаходить ся вже в стадиюм парляментарних переговорів і підчас коли Чехи заявили ся безусловно за предложенєм, стоять Німці в опозициї против розділу мандатів, котрий їх так дуже покривдив. Отже, щоби німецкі і ческі мужі з парляменту вступили до кабінету, мусіло би длятого прийти насамперед до згоди в справі реформи виборчої. Аж тоді мала би парляментаризация якусь розумну ціль, іменно скороченє і прискоренє переведеня того компромісу.

Коли же би вступленє в теперішній порі наступило а німецкий міністер не порозумів би ся з ческим о змінах в проєкті реформи виборчої, то мусіла би настати криза, котра для реформи виборчої була би ще небезпечнійша як теперішний стан. Коли єсть намір, щоби Німців відшкодувати одним або двома портфелями за утрату мандатів, то тоді міністер, котрий би згодив ся на такий інтерес, зробив би рахунок без господаря. Не мав би небавком нікого за собою, навіть єго найвірнійші особисті приклонники виступили би против него. Портфелі то щось проминаючого, але мандати установляють ся на довгі часи, а ніякий німецкий посол не схоче взяти на себе одвічальности, що заступство Німців в парляменті ослаблено задля єго особи. Компроміс в реформі виборчій єсть длятого конечним условієм парляментаризациї.

Можливість нової росийско-японьскої війни

Ледви що скінчила ся одна війна і войска навіть ще не зовсім уступили з поля війни та недавних побоєвищ, як вже в Росиї зачинають говорити о можливости нової росийско-японьскої війни і то вже в недалекім часі. О скілько ті обави оправдані а кілько в них підприємчивої спекуляциї — се лишаємо оцін-

Ледами і ночами.

(З анґлійского — Макса Памбертона).

(Дальше).

На ті слова витягнула залога якор на поклад і була готова кождої хвилі відчалити від скалистого берега. Задля непевности і дожиданя на покладі заволоділа така тишина, що можна було чути навіть віддих людий. Метер за метром наближало ся човно военного корабля до заливу. Можна було добре бачити шаблі вояків і відчитати назву корабля на передній стіні човна. Люди на „Есмеральді“ ледве могли вже довше стерпіти муки сумніву і непевности, коли командуючий офіцир приказав підняти весла. В тій хвили сказав собі Павло, що вибила послідна година і що хороший сон минув.

Яких двайцять секунд стояло човно цілком тихо на воді. Люди, що стояли вижидаючи і з нетерпеливостию на покладі „Есмеральди“, замкнули очи і стояли як неподвижні статуї з бронзу. Але тепер їх збентеженє дійшло до краю. Їх серця почала на ново оживляти надія і они мало що всі не скрикнули, бо весла знов порушили ся і нагле росийске човно поплило дальше на другу сторону острова. Залога свобіднійше відотхнула, а Павло, котрому робило ся то горячо то зимно, відзискав вкінци знов мову:

— То не ходило о нас. Я того цілком не розумію.

— Але я знаю, що то є — відозвав ся Джон Гук живо. — Бачите там за островом білу барку з трема людьми? То, здаєть ся мені, корабель призначений для прокажених. — Монахи набирають там на поклад прокажених, як ми вуголь. Они пливуть від острова до острова і глядають недужих та забирають їх з собою, а відтак пливуть на північ до шпиталя, що мусить десь тут лежати на котрімсь з островів. Імовірно то човно военного корабля мусить везти якогось недужого.

І дійстно так було, як він говорив. Човно кружляка поплило просто до одного корабля, що нагле появив ся на мори поміж островами. Кільканайцять хвиль опісля відплило човно назад до военного корабля, а залога „Есмеральди“ урадувана, що позбула ся такої великої небезпечности, засіла до обіду.

Зараз по обіді спущено знов на воду мале човно „Есмеральди“ і перешукуванє острова розпочало ся на ново. То було тепер сполучене з тим меншою небезпечностию, що збігці знали, що военний корабель прибув до островів не задля них. Не довго так їздили, коли один з сидячих в човні побачив на березі малого островця якесь судно. Коли підплило близше пізнали друге човно „Есмеральди“. В найбільшім неспокою велів Павло плисти до того острова і ледве висів на берег, побачив, що лежала там на мураві якась женщина і спала. То була Мариянна.

Ми вже знаємо, що она пізнала цілу безцільність своєї утечі та що в розпуці кликала Павла. Вкінци утомлена голодом і спрагою, упала на мураву і заспала глубоким сном, з котрого єї тепер обудив Павло. Ще напів заспана замітила, що якийсь чоловік нахилив ся над нею, та почула на своїм чолі дотик горячих уст; до того обіймали єї чиїсь сильні руки. То був Павло, що урадований відозвав ся:

— То я, люба — Павло. Слава Богу! Она жиє!

Скоро переніс єї на човно, велів чим скорше плисти до „Есмеральди“ і завів Мариявну до єї каюти. Она була така ослаблена, що не відзивала ся ні словом, лише держачи єго руки в своїх долонях, сейчас заспала.

Рано на другий день побачено з „Есмеральди“ в значнім віддаленю один з военних кораблів балтийскої фльоти. Але тепер посеред Балтийского моря не викликав вже той вид ніякого страху на яхті. Він скоро плив своєю дорогою і надіяно ся в короткім часі приплисти до Штокгольму.

XIX.

В Льондоні.

Рано пятнайцятого дня по утечи з Кронштадту сидів Павло при отвертім вікні свого мешканя при набережній улици в Льондоні. Дзвін годинника на вежи церкви сьв. Мартина в Черінґ Крос ударив саме пів до девятої; була то пора, коли на улици панував все оживлений рух. Він був вже в Льондоні давнійше раз чи два рази, але помимо того було для него то гамірне житє і ті великі товпи народа, які бачив кождого дня, так дивні і нові, немов би перший раз був в великім, сьвітовім місті. Всі верстви суспільности були на улици

ці самих читателів, але фактом має бути, що в петербургских кругах войскових говорять поважно о сїй справі і вже тепер інтересують ся нею. Ось що доносять з Петербурга в сїй справі:

Звістний знаменитий знаток далекого всходу Баженов подав шефови ґенерального штабу, ґен. поручникови Палїциновипропамятне письмо, в котрім доказує, що другої війни з Японією не дасть ся уникнути. Баженов заповів вже був ще в 1897 р. першу російско-японьску війну, а так само і поражку Росиї. (Отже добрий з него пророк. — *Ред.)* Друга війна з Японією вибухне напевно за шість лїт. Японія не буде чекати аж 20 лїт, доки аж Росия не набере нових сил, тим більше, що єї армія і фльота готові і она певна помочи Анґлїї, котра могла би як із заходу так і з полудня, отже з Індиї кинутись на Росию.

Японія хоче за всяку цїну здобути російске побереже на далекім Всходї разом з Камчаткою, она хоче дальше укріпити свої позициї, здобуті в Кореї і Манджуриї. Мир заключений в Порсмес єсть поправдї лиш коротким роз'ємом, по котрім Росия буде мусїла вести війну не против одного але двох неприятелїв. Для єї оборони мусїла би манджурска армія позістати на далекім Всходї, а іменно на границї нових японьских земель в Кореї і Манджуриї. Коли би було неможливо полишити там цїлу армію, то треба би держати бодай дві третини в постійній готовости до війни.

Дальше треба би в пограничних сторонах заводити войскові оселї, так, щоби ново покликані рекрути могли під користними услівями діставати землю і по відслуженю у войску осїдати на нїй; відтак треба би їх на короткий час покликувати до вправ войскових. Також треба би призбирати добрий материял картовий і познакомити з ним цїлу армію. Російскі позициї треба як найлїпше укріпити мимо всего протесту Японцїв. Противно, чим більше би они протестували, тим енерґічнїйше мусїла би Росия виконувати непожадані для Японцїв укріпленя. То само дотичить також і Центральної Азиї.

Наконець потреба конче сильної фльоти, котра би опирала ся об Владивосток. Треба щоби єї будували не державні верфти, але заграничні звістні фірми корабельні. Тим треба дати концесию, щоби они позакладали у Владивостоцї верфти і варстати. Крім Владивостока можна би в сїй цїли ужити заливу Ольги або Николаєвска над Амуром. На побудоване фльоти перед умовленим реченцем треба визначити окремі премії. Заграничні фірми корабельні, котрі одержали би концесиї, мусїли би, скоро би Владивосток вибрали за осередок будови, стояти під строгим надзором, щоби нїхто непокликаний не міг вступити до пристанї і кріпости. Також треба би як найскорше покласти другу колію на сибірскій зелїзници і то аж до Владивостока, так само й на Усурийскій зелїзници, а Камчатку треба би сполучити бездротним телеґрафом з Николаєвском і Владивостоком.

Друга японьска війна — так кінчить автор згаданого пропамятного письма — не за горами, але за нашими плечима. Мусимо лагодити ся з цїлої сили до неї, бо инакше проженуть нас за Байкал.

Вісти полїтичні.

З Ради державної. — Справа реформи виборчої. — Подїї в Росиї.

На нинїшнім засїданю палати послів предложили пп. Мойса і Длужаньский іменем Кола польского пильне внесенє в справі запомоги для погорільцїв в Снятинї. Пос. Сильвестер поставив внесенє в справі вибору реґніколярної депутациї з 6 членів палати панів і 18 членів палати послів для управильненя відносин до Угорщини. Посли: Пацак і товариші, Страньский і тов., Дершатта і тов., Ґесман і тов., поставили інтерпеляциї жадаючі вияснення в справі умови межи угорским правительством а Короною і в справі охорони австрийских інтересів. Посли Елленбоґен і Оффнер поставили інтерпеляцию в справі допущеня російскої позички на ринки австрийскі зі взглядів на сумний стан російских фінансів.

З Відня доносять, що межи бар. Ґавчом а репрезентантами парляментарними прийшло до якогось компромісу в справі виборчій. На основі того компромісу мають Нїмцї одержати дальших 12 мандатів а іменно 4 для Відня, 4 для долїшно-австрийских міст, по однім для Морави, Шлеска і Країни та для міста Лїнца; 10 мандатів для Галичини, 1 або 2 мандати для ческих аґрариїв і 2 для Італїянцїв.

Президент мінїстрів Вітте заявив онозди репрезентантови Петербургскої Аґентиї телеґрафічної, що чутка, мов би відкритє Ради державної і Думи не мало наступити 10 мая, єсть безосновна. Цар постановив невідклично відкрити сесию 10 мая. Ґр. Вітте єсть переконаний, що нїхто тому не перешкодить. Так само безосновною єсть чутка о розвязаню обох тих законодайних тїл, бо єсть волею царя, щоби супротив Думи поступовано законно.

З руху виборчого в Росиї треба занотувати слїдуючі вісти: При виборах в Одесї і Кишиневі побідила партия констутуцийно-демократична. При виборах до Ради державної (себ то до „нашої палати панів“, не до Думи державної) на Волини вибрано Поляка ґр. Олїзара з Києлева повіта Володимирского а на Поділю Поляка, богатого властителя більшої посїлости Єловіцкого, поступовця. На зборах провінцїонального земства московского вибрано Димитрія Шіпова на члена Ради державної. Шіпов, приймаючи мандат, прирік, що буде стреміти до здійстненя заповіту манїфесту з 30. жовтня і ділати спільно в цїли витвореня институций піддержуючих свободу.

Новинки.

Львів, дня 24-го цьвітня 1906.

— **Впреосьв. Митрополит** Андрей Шептицкий виїздить на кілька днів перед сьв. Юром на візитацию архіепархії.

— **Промислові інструктори.** П. Управитель мінїстерства торговлї розпорядив утворенє посади інструктора промислових товариств з місцем осїдку у Львові. Єго дїяльність буде розтягати ся на товариства в округах львівскої і брідскої торговельної палати, супротив чого институция інструкторів буде обіймати тим самим вже цїлу Галичину. На посаду інструктора у Львові назначений дотеперішний краківский інструктор др. Йос. Шепет, а інструктором в Кракові іменований концепіст Намістництва Вит. Петровский.

перед єго вікнами заступлені. Кого там не було! І хорошо одїті купцї, що їхали повозами в дорозї на біржу і склепові помічники з передмість, що або ішли поволи, або спішили скоро, після того як їм позваляв на то час, або появляли ся веселі дївчата, що гордо і сьвідомі своєї красоти ішли улицею. Найбільша часть перехожих не мала часу і спішила скоро до своєї цїли, не оглядаючи ся нї на право нї на лїво. Лише сьвященики, що деколи переходили попри вікна Павла, ішли вигідно своєю дорогою, задержували ся перед виставами і як видко було цїлком, не спішили ся.

Павло чув все, що Льондон то понуре місто, де нїколи не видко неба і де заєдно воздух переповнений мракою і димом. Але той пречудний весняний ранок пересьвідчив єго, що то оповідане не було оправдане. Хоч то був лише початок цьвітня, то сонце вже добре пригрівало і воздух був сьвіжий і дуже милий. І Павло чув ся дуже добре того рана, а то чувство було тим сильнїйше, що мешканє, яке наймив для себе і для своєї „сестри“ Мариянни, було вигідне і дуже миле. Між ними станула умова, що Мариянна не буде сходити ся з своїми анґлїйскими свояками і знакомими, а навіть не буде їх бачити, доки аж не здійстнять ся їх пляни, які собі на будуче уложили. І Мариянна придержувала ся тої умови, немов би она була для неї законом.

— Я завдячую тобі моє житє — говорила — і не хочу нїкого бачити, з нїким говорити, доки ти менї не позволиш; але до Ришарда мушу написати.

— Аби в той спосіб їх повідомити, що ти в Анґлїї — скрикнув він трохи гнївно. — Коли ти до него напишеш, они прийдуть сюди, аби видобути з тебе твої тайни. Я добре знаю, що ти не скажеш їм нїчого; але не хочу, аби ти їх навіть бачила і дуже було би менї прикро, колиб я стрітив того чоловіка, що замотав тебе в таку погану справу.

— І я не хочу єго тепер бачити, Павле, а зажадаєш, то взагалї нїколи не побачу єго.

Мариянна почала тепер цїлковито розуміти Павла і то так, як лише двоє людий може себе зрозуміти, котрих оживляє одна душа. Але хоч як велика була єго любов до неї, то тепер, коли були обоє в Анґлїї і Мариянна опинила ся поза кругом російских властий, непокоїла єго чим раз більше гадка, що она мала в своїй головї тайни, котрих сторожем був доси він. Він все ще мав воляцке почутє чести і тому було єго безнастанною гадкою: „Я не зраджу вітчини“. Він знав, що подруже єго з Мариянною замкне їй на все уста, але доки они не станують перед престолом, мусїв він вірити лиш єї обіцянкам. А може то ще довго потреває, заки він зможе назвати суджену своєю женою, бо як уложить ся їх спільна будучність, він навіть не сьмів подумати. Він, богатий шляхтич, не умів жити як перший лїпший міщанин і яким чудом міг би він, чужинець, добути собі в тім краю средства до житя? Коли би сейчас оженив ся, то значило би, що кидає ся на слїпо в вир житя і спускає ся на случай, котрий може би єго вивів на добру дорогу. Але єго велика любов до Мариянни поборола єго пристрастне бажанє, назвати єї вже тепер своєю женою і звязати єї житє з своїм, коли єго будучність була таке непевна.

Они прибули до Льондона без якогось означеного наміру і лише в тій надії, що найдуть там пристановище. Хоч як радо була би Мариянна бачила брата, хоч як тужила за хорошими долинами і садами Девонширу, то однако нїчого не сказала о тих своїх бажанях Павлови. Колиб він був о то просив, то она зараз по другий день була би пійшла з ним до якої небудь церкви і була би там звязала з ним на віки своє житє. Для неї була милою гадка, що тепер она буде мусїла показати ся сильнїйшою. Она постановила собі потїшати єго і додавати єму відваги. Задля неї покинув він родину, приятелїв і богатство. Єго відвага, котра виратувала єї з Кронштадту, викликувала в нїй співчутє. Дитина, що заблукає ся на улици, не могла бути більше безпомічна, як той мужчина, котрого она любила, а котрого доля загнала до того міста. Почала над тим роздумувати, як би найти яку роботу, аби заробити на удержанє житя для них обоїх. Трудности, які стояли на заваді тому єї намірови, не лякали єї.

(Дальше буде).

— **Перенесеня.** Дирекция почт і телеграфів перенесла почтового офіцияла Володисл. Савчиньского з Кракова до Львова.

— **Дохід з податків в Австриї в 1905 р.** Безпосередні податки в Австриї дали в 1905 р. вислід далеко лїпший, як надїялись і як то було в попередних роках; однак вислїд посередних податків явив ся гіршим, виказуючи менші доходи як в 1904 р. Найбільший убуток, бо 2,849.868 К. виказує податок від пива. Причину сего треба шукати в краєвих оплатах, наложених на пиво, наслїдком чого зменшила ся консумция пива. З тих самих причин зменшив ся також дохід з податків від горівки майже о 400.000 К. Дохід з податку від цукру підніс ся о незначну суму. Найбільший ріст виказує податок від нафти, з чого можна заключити, що консумция нафти, особливо між селяньским населенем, постійно побільшає ся.

— **Дрібні вісти.** Директор міскої різницї у Львові п. Алекс. Ґотліб, вніс резиґнацию з того уряду з просьбою о надане єму посади міского ветеринаря з полшенем VIII. кл. ранґи. — Зі Львова утїк онегди Ем. Редлер, властитель склепу сукна при ул. Казимірівскій, полишаючи близько 300.000 корон довгів. За Редлером вислано стежні листи. — На головнім зелїзничім двірци у Львові придержала в суботу поліция пятьох селян з новітів гусятиньского і теребовельского, котрі їхали без пашпортів до Америки. — В Курріер у Франциї, де лучила ся звістна велика катастрофа в копальнях угля, угашено доси огонь в однім закони і добуто 440 трупів. Під землею має ще бути 676 трупів. — В Болехові основало ся товариство взаїмн. кредиту „Сьвіча". Дирекцию становлять о. Теод. Ярема, Осип Лиськевич і Яков Назарович.

— **Руский театр** переїхав зі Львова до Тернополя і дасть там нинї перше представлене „Батькова казка", в якім послїдний раз виступить пара наших славних артистів, п-нї Заньковецка і п. Садовский. Потім разом з артистом п. Паньківским всї троє від'їздять на Україну.

— **Конкурс.** Товариство „Руска Бесїда" у Львові оголошує конкурс на посаду директора народного театру. Подання належить вносити до 15 мая 1906 (включно). Всяких інформаций удїляє Видїл в кожду пятницю в годинах 6—8, Ринок ч. 10 І. п.

— **Загальні збори членів Ставропигійского інститута** у Львові відбули ся в недїлю в полудне. Сеніором Інститута вибрано радника апеляцийного суду п. Ром. Яминьского, а заступником сеніора проф. Николая Сивуляка.

— **Про пожар Снятина** дня 19-го с. м. доносять такі подрібні вісти: Огонь вибух по 10 годині рано в стайни господаря Захаркевича недалеко старого шпиталя над Потоком. При сильнім вітрі, який дув зі всходу на захід, огонь обхоплював будинок за будинком і до трех годин стояла в огни полоса домів, довга на півтора кільометра, якої конець опирав ся на кладовищи, поза котрим вже чисте поле. Пожарні сторожи з сикавками: місцева, з Авґустдорфу, з Черновець, з Коломиї і „Січий" з Залуча і Оршовець звернули всю акцию на обезпечене жидівских домів при головнім гостинци, бо инакше пожар приняв би був далеко ширші розміри. З тої причини пожар дїткнув головно християньске населене. Згоріло лише кільканайцять жидівских домів коло Стецївскої улицї, котрі лежали в полосї пожару. Ратунок був утруднений задля недостатку води, яка скупо доплинає до Снятина дуже лихим водопроводом і уладженим в той спосіб, що коли в перший кирпици при водопроводї вичерпають воду, то до дальших вода не доплинає. Також брак зорґанїзованої сторожи пожарної місцевої, котра би була могла здусити пожар в самім початку, причинив ся до розмірів катастрофи. Загалом згоріло 170 домів і друге тілько господарских будинків. Шкода виносить чверть міліона корон, ледви в третині обезпечена. В товаристві „Днїстер" має бути обезпечених 30 шкід, а краківске товариство має 56.000 корон шкоди.

— **Огнї.** З Камінки стр. доносять, що онегди погоріло сусїдне село Стрептів, а не Камінка сама, як доносили перші телеграми. Жертвою огню упало поверх 60 господарских загород. Між иньшими згоріла також школа. Огонь вибух під вечер і лютив ся цїлу ніч. — В Бабинї під Самбором дня 15 с. м. дїти, що бавили ся сірками під оборогом, запустили огонь, котрий перекинувши ся на сусїдний будинок, обхопив в однїй хвили дальші будинки і знищив в короткім часї 28 загород. Шкода 60.000 К була лиш в части обезпечена. — В Дрогобичи дня 18 с. м. в полудни на Лишнянськім передмістю погоріли дві стодоли. — В Самборі дня 19 с. м. в полудне знищив огонь 14 загород на передмістю Середня. Шкода 35.000 К була лиш в части обезпечена. Причиною пожару були дїти, що бавили ся сірниками на подвірю.

† **Помер:** о. Іван Бачиньский, парох в Козлові, бережаньского деканата, дня 22 с. м., в 37-ім роцї житя, а 15-ім сьвященьства.

Телєґрами.

Відень 24 цьвітня. Прибули туг п. Намістник ґр. Потоцкий і маршалок Галичини ґр. Баденї.

Відень 24 цьвітня. Міністер торговлї предложив на нинїшнім засїданю проєкт закона о поборюваню нечестної конкуренциї. — З Львівского суду наспіло жадане видане п. Брайтера з причини обиди чести.

Петербург 24 цьвітня. (П. А.) Цар постановив відкрити Раду державну і Думу особисто дня 10 мая в Петербурзї з великим торжеством.

Сан Франціско 24 цьвітня. Огонь по части потах внаслїдок доцу, який упав тут минувшої ночи.

Париж 24 цьвітня. Збори около 6000 робітників ювілєрских і золотарских ухвалили розпочати нинї страйк загальний; жадають 8 годинного дня працї.

Ню-Йорк 24 цьвітня. В Сан Франціско о 10 год. 39 мін. в ночи дало ся почути землетрясене, тревающе 3 секунди і переходяче в напрямі зі всходу на захід. Шкоди не зробило ніякої.

Ню-Йорк 24 цьвітня. Після урядового звіту число жертв катастрофи в Сан Франціско має переходити 10.000. Доси зібрано зі складок публичних для потерпівших від катастрофи 50 міліонів долярів (250 міліонів корон).

Інсбрук 24 цьвітня. Вчера о 9 год. 9 м. дало ся тут почути коротке землетрясене.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).